KK-III-382
JD

NIEBIOSA GŁOSZĄ

Maestoso

L. v. Beethoven

f

1. Nie- bio - sa głó - szą, wie- czne - go cześć, chwa - łę. Trwa
2. Po - dzi - wiaj mą - drość i w cu - dach dziel Je - - go. Żnaj

f

pp

J - mię Je - - go przez wszy - stek wiek.
Twór - cę świa - ta wszel - kie - - - go.

1. J
2. Ż po -

1. J czci
2. Ż po - kło - - - -

czci Go zie - mia i mo - rze spie - nia - - łe, ich
- kło - nem ko - rnie schyl przed Nim swe czo - - ło. Wiel -

Go
- nem

gło - su nie - - chaj stu - - cha człek.
- ko - ści Je - - go od - - daj cześć. Któż, Bądź

p

1. Któż za - - - tlił
2. Bądź chwa - - - lon

Któż za - - - - - - tlił
Bądź chwa - - - - - - lon
za - - - - - - - tlił
chwa - - - - - - lon

nie-bios nie zga-ste o -
po wszy-stkie wie-ki o

1. Któż za - - - tlił
2. Bądź chwa - - lon

-gni-ska. Kto
Bo-że. Bądź

u-brat
za-wsze

sło-nce w zło-ty
wie-lbion od Twych

stroj. Już
sług. Cześć

wscho-dzi,
chwa-ła,

spie-szy i
dzię-ki za

zda-la po-
łask Two-ich

ły-ska, jak
mo-rze, na

ry-cerz
wie-ki

string. *rit.*

kie-dy
je-den

sto-czy
Pan i

bój, jak
Bóg, na

ry-cerz
wie-ki

kie-dy
je-den

sto-czy
Pan i

bój.
Bóg.

ARCHIWUM i BIBLIOTEKA
Krakowskiej Kapituły Katedralnej
KK-III-
382